

Interviu cu pastorul Iacob Șumandea

Fratele Iacob Șumandea a împlinit la 30 ianuarie 2010 frumoasa vârstă a celor tari, de 95 de ani. Redacția noastră i-a adresat câteva întrebări pionierului mișcării pentecostale din zona Clujului, o „viață trăită cu Duh Sfânt” – după cum reiese din titlul biografiei sale apărută recent.

C.V. Roske: Frate Șumandea, în timpul stagiului din armată, în preajma războiului mondial, ai făcut o juruință că, dacă scăpați „cu viață de aici”, veți sluji Domnului toată viața. Cum v-ați întors la Domnul?

Iacob Șumandea: M-am întors la Domnul încă din timpul stagiului militar, iar din primăvara anului 1945 am început să frecventez adunarea din str. Carol Davila; în perioada respectivă locuiam în București împreună cu soția. În anul 1945 ne-am întors la Cluj unde am luat legătura cu fratele Sima Ioan, care era pentecostal. Profitând de vremea scurtă de libertate am deschis o casă de rugăciune în casa noastră, pe strada Rodnei nr. 41. Pe 25 mai 1946 am fost botezat cu Duhul Sfânt, iar în anul 1947 am fost ordonat ca pastor.

C.V.R.: Imediat după război, în 1945, în timp ce în alte zone din țară erau deschise multe adunări, la Cluj erau numai 16 familii de pentecostali, întorși din refugiu. Când și cum s-a format prima adunare?

I.Ș.: Este adevărat. Erau foarte puțini credincioși iar vremurile erau încă tulburi. Prima adunare s-a deschis în Piața de scânduri, pastor fiind fr. Sima Ioan, care era și președintele Filialei Cluj.

C.V.R.: În carte, faceți numeroase referiri la Lucrarea Duhului Sfânt, la semne și minuni pe care

le-ați trăit. Ne puteți relatea una mai semnificativă?

I.Ș.: E greu să vorbești de lucruri în care ai fost implicat personal, pentru a evita mândria. Dacă Dumnezeu s-a folosit și de noi în lucrarea Lui e numai harul Lui.

Aș aminti aici vindecarea fratelui Moise Ioan, bolnav de cancer la ficat, ajuns în ultimul stadiu, când nimeni nu mai spera să-și revină.

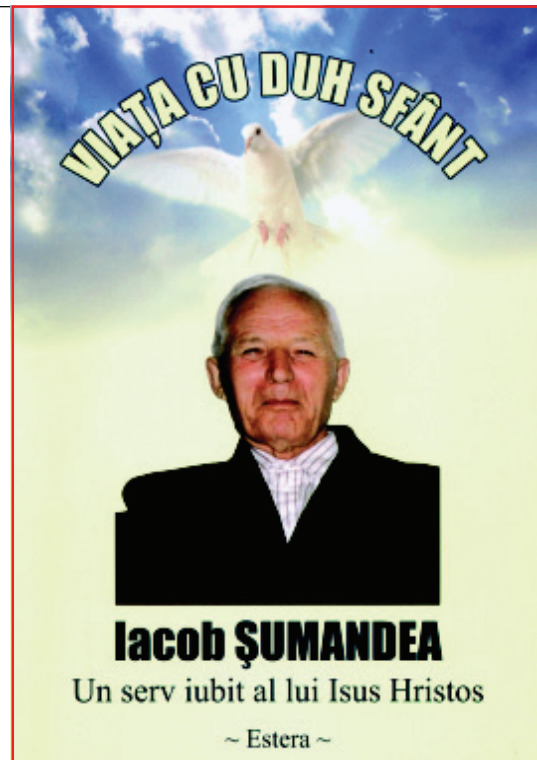
De asemenea, fratele Lupșa Ioan, care avea o tumoare pe creier, a fost vindecat de Domnul; soția lui m-a chemat să-i fac ungerea. I-am făcut ungerea și Domnul l-a vindecat potrivit cuvântului din Evrei 2.4.

C.V.R.: Dumnezeu v-a binecuvântat în mod deosebit și, din lectura cărții, deducem că n-ați uitat binefacerile Domnului. Aveți, însă, și regrete de lucruri pe care nu le-ați putut face sau nu au ieșit așa cum ați vrut?

I.Ș.: Știu că nimic nu e desăvârșit, dar nu-mi amintesc greșeli mari pe care să le regret. Oricum, mă bizui pe harul lui Dumnezeu.

C.V.R.: Care este acum cea mai mare dorință a dv.?

I.Ș.: Acum când aproape toți cei din generația mea s-au dus, când și soția (ajunsă și ea la 92 ani) a plecat la Domnul (cu 2 ani în urmă), nu mai am altă dorință decât să-mi sfârșesc cu bine alergarea ca să pot primi cununa vieții.

C.V.R.: Ce mesaj aveți pentru Biserica Pentecostală din România?

I.Ș.: Mă rog ca Dumnezeu să binecuvânteze Biserica Pentecostală din toată lumea. Pentru Biserica Pentecostală din România doresc să păstreze aceeași linie spirituală, să nu alunece spre acea libertate față de cele lumești, să aibă același mesaj clar: Evanghelia Domnului Isus Hristos, predicată cu însoțirea și autoritatea Duhului Sfânt, în așteptarea Domnului. Fraților slujitori le doresc să fie pe mai departe împreună lucrători cu Dumnezeu. I Corinteni 3. 9.

C.V.R.: Citiți revista „Cuvântul Adevărului”? Ce părere aveți despre conținut și eventual, ce sugestii aveți pentru colegiul de redacție?

I.Ș.: Da, o citesc. Doresc întregului colegiu de redacție din partea Domnului multă sănătate și binecuvântare, și tot ce face, să facă ca pentru Domnul.

C.V.R.: Vă mulțumesc.

La două săptămâni de la interviu, pastorul Iacob Șumandea a plecat acasă la Domnul.